

§ 31. Ingen må sælge, transportere eller opbevare vildt, der er nedlagt eller fanget i strid med bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Den, der i erhvervsøjemed sælger vildt til fortæring eller serverer dette i tilberedt stand, skal i 2 år opbevare notater over, hvad han modtager af vildt med angivelse af dato for modtagelsen og af hvem han modtager det.

§ 32. Enhver, der erhvervsmæssigt foretager eller lader foretage udstopning eller præparering af pattedyr eller fugle, skal foretage anmeldelse herom til politiet.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter regler vedrørende kontrollen med sådanne virksomheder, herunder om i hvilket omfang virksomhederne skal føre protokol over modtaget vildt.

§ 33. Landbrugsministeren kan fravige bestemmelserne i dette kapitel

- a. i videnskabeligt øjemed,
- b. når det findes påkrævet af hensyn til vildtreservaternes drift, jfr. kap. VII,
- c. med henblik på udsætning eller opdræt af vildt,
- d. når der i en vildtbestand forekommer sygdomme, der kan angribe mennesker eller husdyr.

Kapitel VII.

Vildtreservater.

§ 34. Vildtreservater kan oprettes på landjorden, på ferske vande og på søterritoriet, når det findes påkrævet af hensyn til beskyttelse og ophjælpning af landets vildtbestand, herunder af trækkende fugle.

Stk. 2. Beslutning om oprettelse af vildtreservater træffes af landbrugsministeren efter forhandling med vildtnævnet. Vildtnævnet består af jagtrådet samt yderligere 5 medlemmer, der beskikkes af landbrugsministeren efter indstilling af Dansk Strandjagtforening, Vildtbiologisk Station, Naturfredningsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Jagtrådets formand er tillige formand for vildtnævnet.

Stk. 3. Alle udgifter vedrørende vildt-

reservaternes oprettelse og drift udredes af jagtfonden, jfr. § 49.

§ 35. Udlægning af et område som vildtreservat sker ved en af landbrugsministeren udstedt bekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal angive områdets beliggenhed og afgrænsning samt de nærmere bestemmelser, der af hensyn til vildtets beskyttelse og ophjælpning skal gælde for jagt, ophold og færdsel på området. Der kan ikke herved ske indskrænkning i den ret til fiskeri, der følger af saltvandsfiskeriloven.

§ 36. For den indskrænkning i ejendomsretten, der er forbundet med et områdes udlægning som vildtreservat, ydes der fuldstændig erstatning.

Stk. 2. Dersom der ikke opnås mindelig overenskomst om erstatningens størrelse, fastsættes denne af en landvæsenskommission. Landvæsenskommissionens afgørelse kan indbringes for en overlandvæsenskommission. Landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen bistås af en jagtsagkyndig, der udpeges af landbrugsministeren, og som deltager i sagens behandling i overensstemmelse med § 31, stk. 1, i loven om landvæsensretter. Den sagkyndiges honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger, der afholdes af jagtfonden. Vildtnævnet indkaldes til kommissionernes møder.

§ 37. Vildtreservaterne administreres af jagtrådet efter regler, der fastsættes af landbrugsministeren efter forhandling med vildtnævnet.

Kapitel VIII.

Bekæmpelse af skadelige pattedyr og fugle.

§ 38. Uanset om den pågældende er jagtberettiget og uden hensyn til eventuel fredning kan ejeren eller brugeren personlig eller ved en til dennes husstand eller personale hørende person over 18 år foretage den i stk. 2-4 omhandlede bekæmpelse under iagttagelse af reglerne i kap. V.

Stk. 2. I gård og på gårds- og møddingsplads samt dermed i forbindelse stående indhegnet have, hønse- og andegård må bekæmpelse ske af